

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Μετά τὰ Διδακτικά, ὧν θερμὴ ὑπῆρξεν ἡ παρὰ τῶν κ. κ. Συνάδελφων ἀποδοχή, προβαίνομεν ἤδη εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Β' μέρους τῆς Α' σειρᾶς τῆς Παιδαγωγικῆς Βιβλιοθήκης, τῆς Ἀριστοτέλους πολιτείας Ἀθηναίων (τοῦ ἱστορικοῦ μέρους), προτιθέμενοι διὰ ταύτης νὰ δώσωμεν ὑπόδειγμά τι ἐσχολιασμένης σχολικῆς ἐκδόσεως.

Ἐν ᾧ δῆλον ὅτι κατὰ τὸ κρατοῦν ἤδη σύστημα αἱ σχολικαὶ ἐκδόσεις παρέχουσιν ἕτοιμον καὶ ὅ,τι ὁ μαθητὴς δι' ἰδίας αὐτενεργείας, ἐπικουροῦντος καὶ τοῦ διδάσκοντος, ὄφειλε νὰ εὔρη, μεταβάλλουσαι οὕτω τὸν διδάσκοντα εἰς ἄπλοῦν ὄργανον ἐρωτήσεων τῶν ἐν τοῖς σχολίοις, τὰ ὅποια ὡς τὰ πολλὰ παρέχονται ἀναμείξ, γλωσσικά, πραγματικά, ἠθικά, λογικά, αἰσθητικά, κατὰ τὴν ἡμετέραν καινοτομίαν, ἣτις προϋποθέτει ὅτι ἡ προπαρασκευὴ τοῦ νέου ἀντιτίθεται ὡς κατ' οἶκον ἐργασία τοῖς μαθηταῖς, τοῦθ' ὅπερ ἐπιτρέπει νὰ ἐρμηνεύωμεν μέγα ποσὸν ὕλης, ἢ ἔκδοσις ἐγένετο διφυῆς, ἢ μὲν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν, περιλαμβάνουσα τὸ μὲν τὸ κείμενον, τὸ δὲ τὴν γλωσσικὴν προπαρασκευὴν καὶ τὰ πραγματικά, ἀμφοτέρωθεν δυνάμενα καὶ νὰ χωρίζονται τοῦ κειμένου, εἰὰν τοῦτο ἤθελε κριθῆ ἀναγκαῖον, ἢ δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν κ. κ. Συνάδελφων, ἣτις πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεως δὲν θὰ παραδοθῆ εἰς τὴν ἐμπορίαν, περιλαμβάνουσα πρὸς τοῖς προειρημένοις καὶ τὴν λογικὴν, ἠθικὴν καὶ κοινωνιολογικὴν ἐμβάθυνσιν (ἀνευ τῆς αἰσθητικῆς, ἣς τὰ στοιχεῖα ἐν τῷ προκειμένῳ ἔργῳ δὲν δύνανται νὰ πασχολῶσιν εἰμὴ σπανίως τὴν διδασκαλίαν).

Κατὰ τὸ ἡμέτερον ὑπόδειγμα ὁ μαθητὴς ἀνακουφίζεται

ἀπαλλασσόμενος χαλεποῦ φόρτου γραπτῶν ἐργασιῶν, καθιστα-
μένου περιττοῦ πλέον δι' αὐτὸν τοῦ τετραδίου τῆς ἀπομνημο-
νεύσεως δυσκόλων λέξεων καὶ φράσεων καὶ τοῦ τῶν πραγμα-
τικῶν, ὧν ἡ μελέτη καὶ ἐξέτασις θὰ γίνηται ἤδη ἀπὸ τοῦ βι-
βλίου, θὰ γράφη δὲ ἐν τῷ τελευταίῳ τμήματι τῆς μαθητικῆς
ἐκδόσεως, τῷ περιληφθέντι ἐπίτηδες λευκῷ καὶ προσηκόντως διὰ
γραμμῶν ὑπογραφέντι, ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι (σ. 123-36) τὰς
περιλήψεις, ἐν ἰδίῳ στίχῳ ἑκάστην (ἐν τῷ πλατυτέρῳ ἡμιχωρίῳ),
καὶ τὰς ἐπιγραφὰς (ἐν τῷ στενωτέρῳ), ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τμή-
ματι (σ. 137 κέ.) τοὺς χαρακτηρισμοὺς προσώπων, πολιτειῶν,
ἐποχῶν κλπ. κατὰ κεφάλαια, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἐν ἑκατέρῳ τῶν τμημά-
των γράφεται ἐντὸς τοῦ στενοῦ διγράμμου τοῦ ἐν ἀριστερᾷ τῆς
σελίδος. Οὕτω μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὅλης ἐρμηνείας τοῦ κειμένου ὁ
μαθητὴς θὰ ἔχη ἐν τῷ βιβλίῳ πλήρη τὴν περὶ τὸ ἐρμηνευθὲν
ἔργον γενομένην ἐργασίαν κατὰ τὰς κεφαλαιώδεις αὐτῆς γραμμίας.

Καὶ ταῦτα μὲν καθ' ὅλου. Ἴδία δὲ παρατηροῦμεν τάδε:

Α'. Ἐν τῷ κειμένῳ, ἐξ οὗ παρελίπομεν τὸ τμήμα τὸ περι-
γράφον τὴν πολιτείαν τῶν τετρακοσίων κ. 29, 2—32, 3, παρεμ-
βαλόντες γενικώτατον αὐτῆς διάγραμμα, ἔσχομεν ὑπ' ὄψει ἄλλα
τε καὶ τὰς νεωτάτας καὶ κρατίστας τῶν ἐκδόσεων Blass—
Thalheim καὶ Sandys, ὑποδιηρέσαμεν δὲ τῶν κεφαλαίων ἑκα-
στον διὰ καθέτων γραμμῶν εἰς τμήματα, καθ' ἃ πρέπει νὰ
προβαίνη ἡ ἐπεξεργασία ἑκάστης ἐνότητος καὶ κατὰ ταῦτα συνε-
τάχθησαν αἱ περιλήψεις.

Β'. Ἐν τῇ *γλωσσικῇ προπαρασκευῇ* ἐνδιετρίψαμεν ἐλά-
χιστα μὲν περὶ τὸ γραμματικὸν καὶ συντακτικόν, ὧν τὴν ὕλην
καὶ τὰς διαστάσεις κανονίζει ὁ διδάσκων κατὰ τὰς δυνάμεις τῆς
τάξεως, τὰ μέγιστα δὲ περὶ τὴν σημασίαν λέξεων καὶ φράσεων,
ὅπου παρέχονται μὲν εὐκολίαι ἀφθονώτερα· τοῦ δέοντος, ἀλλὰ
τοῦτο, ἵνα περαιομένης ταχύτερον τῆς γλωσσικῆς ἐπεξεργασίας
ὁ διδάσκων ἐνδιετρίβῃ μᾶλλον περὶ τὴν πραγματικὴν ἐπεξεργα-
σίαν τὴν προάγουσαν τὴν βαθεῖαν γνῶσιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ
ἀρχαίου κόσμου, εἰς ἣν ἀφθονωτάτην εἰσφέρει ὕλην τὸ πολὺ-

τιμον τοῦ Σταγειρίτου ἔργον. Ὅπου παρατίθενται πολλαὶ μεταφράσεις τῆς αὐτῆς φράσεως, ὁ διδάσκων ἄς ἐκλέγῃ μίαν, διαγραφομένων ἢ κλειομένων ἐντὸς ἀγκυλῶν τῶν ἄλλων.

Γ'. Ἐν τῇ *πραγματικῇ ἐπεξεργασίᾳ* καὶ δὴ α'.) ἐν τῇ *πραγματικῇ ἐμβιβάζουσῃ*, ἐν τοῖς *πραγματικοῖς*, ἐν οἷς ἔσχομεν ὑπ' ὄψει τὰ κράτιστα τῶν ἐπικουρημάτων, περιελήφθησαν πολλῶ πλείονα τοῦ δέοντος, ὧν δύνανται νὰ παραλειφθῶσι τὰ ἐντὸς [] καὶ ὅσα ἄλλα κριθῶσι τοιαῦτα. Πάντως ὅμως τὸ τμήμα τοῦτο τῆς ἐπεξεργασίας θὰ εἶναι ἐκτενές τὸ μὲν διότι ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ ἀρχαίῳ ἔργῳ τῶν ἐν τοῖς ἡμετέροις σχολείοις ἐρμηνευομένων ὑπάρχει τοσαύτη ἀφθονία πραγμάτων δεομένων διασαφήσεως, τὸ δὲ ἵνα γνωσθῇ ἱκανῶς ἡ ἱστορία τῆς ἀθανάτου πόλεως, ἣτις ἐπὶ μακρὸν ὑπῆρξε καὶ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ὅλης. Ὅσα δὲ τῶν ἀρθρῶν εἶναι ἐκτενῆ πως, πρὸς οἰκονομίαν χρόνου ἀνάγκη ἐν καιρῷ νὰ διδάσκωνται ἐν ἐκδρομαῖς, ὡς τὰ περὶ νομισμάτων, ξενίας, βασιλείας καὶ ἄλλα.

Μετὰ τὴν διασάφησιν τῶν ἀμέσως εἰς τὸ κείμενον ἀναφερομένων πραγμάτων δύναται ὁ διδάσκων νὰ προσθέτῃ ἐκ τῆς Ἱστορίας ὅ,τι ὁ Ἀριστοτέλης παραλείπει ἐν τῇ συγγραφῇ αὐτοῦ, ὡς ἐν τοῖς περὶ Δράκοντος τὰ περὶ τῆς ποινικῆς νομοθεσίας αὐτοῦ, νὰ συνδέῃ τοῦτο καταλλήλως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως παρεχόμενα καὶ νὰ ἀναθέτῃ τοῖς μαθηταῖς καὶ τούτου τὴν ἀπομνημόνευσιν ὡς κατ' οἶκον ἐργασίαν, ἀξιῶν παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξέτασιν νὰ ποδίδωσιν ἐν συνεχείᾳ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐρμηνευθείσης ἐνότητος, συμπληρωμένον ὡς δεῖ ἐκ τῆς Ἱστορίας. Οὕτως ἀπαλλασσόμενοι τῆς ἀνάγκης νὰ διδάξωμεν πολλὰ τῶν κεφαλαίων τῆς Ἱστορίας κατορθοῦμεν νὰ περᾶνωμεν ταχύτερον τὴν διδασκαλίαν τῆς ὁρισμένης ἐκ τοῦ προγράμματος ὕλης αὐτῆς (Συγκέντρωσις).

Καὶ β') ἐν τῇ *Ἠθικῇ καὶ Κοινωνιολογικῇ Ἐμβιβάζουσῃ*, ὅπου ἀνάγκη, δύναται νὰ γίνηται σύγκρισις προσώπων ἢ ἱστορικῶν γεγονότων πρὸς ἄλλα ἀνάλογα ἢ ἀντίθετα, ἐγνωσμένα ἤδη ἐκ τοῦ δεδιδασμένου τῆς Ἱστορίας ἢ ἐκ τῆς Ἀθ. Π.

είλημμένα, καὶ μετὰ τὴν ἐξαγωγήν νόμου ἢ ἐννοίας, γενικῆς (τύραννος) ἢ ἀτομικῆς (ἢ Πεισιστράτου τυραννίς), ἀποδίδομεν ταῦτα ἢ τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτῶν διὰ κλασσικοῦ ῥητοῦ, ἐκλεγομένου τοῦ ἀρίστου ὅπου πολλὰ τοιαῦτα παρατίθενται καὶ ἀναγραφομένου ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἐν τῷ οἰκείῳ χώρῳ τοῦ τετραδίου τῆς Ἱστορίας.

Δ'. Ἐν ταῖς Ἀσκήσεσι χρησιμοποιοῦμεν καὶ τὴν ἐπίδειξιν εἰκόνων, περὶ ἧς ἰσχύουσι καὶ ἐνταῦθα ὅσα εἶπομεν ἐν Διδακτικῶν σ. 40, 7 περὶ τῶν εἰκόνων ἐν τῇ Ἱστορίᾳ. Ἐν τοῖς προσηρηθημένοις 6 πίναξι περιελάβομεν εἰκόνας μὴ προσιτὰς συνήθως, μέγιστον δὲ προκαλοῦσας τὸ διαφέρον παρὰ τοῖς μαθηταῖς, οὐδεμιᾶς φεισθέντες δαπάνης διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτῶν παρασκευήν. Ὀφείλομεν δὲ καὶ ἐντεῦθεν πολλὴν νὰ ὁμολογήσωμεν χάριν πρὸς τὸν κ. Ἰ. Σβορώνον, Διευθυντὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου, πάνυ εὐγενῶς καὶ προφρόνως παρασχόντα ἡμῖν διὰ τοῦ παρ' αὐτῷ εὐγενεστάτου Βοηθοῦ κ. Κ. Κωνσταντοπούλου πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς ἀποτύπωσιν τῶν εἰκόνων τῶν νομισμάτων καὶ τῶν συμβόλων.

Ε'. Τοῦ χρόνου μὴ ἐπιτρέποντος δυνάμεθα τὰ μὲν πρῶτα 28 κεφ. νὰ ἐρμηνεύσωμεν ἐπεξεργαζόμενοι κατὰ τὰ κεκανονισμένα, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ διερχώμεθα διὰ ταχείας ἀναγνώσεως. Τὸ πρῶτον μάθημα θὰ εἶναι τὰ περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, τῆς Πολιτείας Ἀθηναίων καὶ τῆς ἀρχαιοτάτης ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν μέχρι τοῦ Κυλωνείου ἄγους, ὅθεν ἀρχεται τὸ σωθὲν κείμενον. Ἔχει δὲ τὸ γενικώτατον διάγραμμα τῆς ἐπεξεργασίας πάσης μεθοδικῆς ἐνότητος ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ ἀρχαίου κειμένου κατὰ τὰ κρατοῦντα παρ' ἡμῖν περίπου ὧδε:

Μεθοδικὴ ἐνότης.

Γενικὸς σκοπός.

Α'. Γλωσσικὴ ἐπεξεργασία.

α'.) Ἀνάγνωσις τῆς ὅλης ἐνότητος ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος (καὶ μάλιστα τῶν ἐνοτήτων τῶν περιεχουσῶν δύσκολα χωρία)

β') μερικὸς σκοπὸς τοῦ α'. τμήματος καὶ ἀνάγνωσις αὐτοῦ ὑπὸ μαθητοῦ·

γ') ἀκατέργαστος ἀπόδοσις τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ μαθητοῦ, μὴ βοηθουμένου·

δ') γλωσσικὴ προπαρασκευὴ αὐτοῦ (γραμματικὴ, συντακτικὴ, λεξιλογικὴ, χωρὶς ἐκάστη, ἢ ἀναμείξ, ἐκτενὴς ἐκεῖ, ὅπου κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ περιεχομένου προσέκρουεν ὁ μαθητὴς ὡς μὴ κατανοήσας αὐτό)·

ε') πιστὴ κατὰ λέξιν μετὰφρασις τοῦ τμήματος ὑπὸ μαθητοῦ·

ς') διόρθωσις τῶν γενομένων σφαλμάτων ὑπὸ συμμαθητῶν·

ξ') (ἐν ἀνάγκῃ) ἐπανάληψις ὑπὸ μαθητοῦ τῆς μεταφράσεως ἀπηλλαγμένης σφαλμάτων·

η') περιεχόμενον τοῦ τμήματος ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ μαθητοῦ·

θ') μετὰφρασις κατ' ἔννοιαν ὑπὸ μαθητοῦ·

ι') ἡ αὐτὴ ἐργασία ἐπαναλαμβάνεται ἐπὶ πάντων τῶν τμημάτων τῆς ἐνότητος·

ια') (ἐν ἀνάγκῃ) μετὰφρασις τοῦ ὅλου ὑπὸ μαθητοῦ·

ιβ') διόρθωσις σφαλμάτων·

ιγ') μετὰφρασις τοῦ ὅλου ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος (δυναμένη νὰ γίνῃ καὶ ἐν τέλει τῆς ὅλης ἐργασίας ἢ καὶ ὅλως νὰ παραλειφθῇ, εἰς εὐκόλος ἢ κατενοήθη τελείως.)

Β'. Πραγματικὴ ἐπεξεργασία.

α') **Πραγματικὴ ἐμβάθυνσις**, διασάφησις πραγμάτων, μυθολογικῶν, ἀρχαιολογικῶν κλπ·

β') **λογικὴ ἐμβάθυνσις**· ἐν ταύτῃ τὰ νοήματα ἐξετάζονται οὐχὶ χωρὶς ἕκαστον, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα λογικὴν σχέσιν ἢ ἀκολουθίαν, ἐξευρίσκειται ἐν ἑκάστῳ ἡ κυρία ἔννοια καὶ κατὰ τὴν σχέσιν αὐτῆς πρὸς τὴν τῶν ἄλλων τμημάτων διατυποῦται ὑπὸ μορφήν περιλήψεως· εἶτα συλλαμβάνεται ἡ κυρία ἔννοια πασῶν τῶν περιλήψεων διατυπουμένη ὡς ἐπιγραφὴ τῆς ἐνότητος.

γ'.) *ἠθικὴ καὶ κοινωνιολογικὴ ἐμβάθυνσις*, χαρακτηρισμοὶ προσώπων, πράξεων, πολιτειῶν, ἐποχῶν καὶ κρίσεις περὶ αὐτῶν:

καὶ δ') *αἰσθητικὴ ἐμβάθυνσις*, εὗρεσις τῶν στοιχείων τοῦ καλοῦ, σχήματα, θέσις λέξεων κ.τ.λ.

Γ'. Ἀσκήσεις

Ἀνακεφαλαίωσις τῶν διδαχθέντων, ποικίλαι ἄλλαι ἀσκήσεις τοῦ χρόνου ἐπιτρέποντος· ἀσκήσις καὶ ἡ ἐν τῷ ἐπιόντι μαθήματι ἐξέτασις κατὰ ποικίλας σειρὰς τοῦ ἤδη ἐρμηνευθέντος.

Τρεῖς ἤδη ἐρμηνεύσαντες κατὰ τὰ γενικῶς ἄρτι διαγραφέντα τὸ σπουδαιότατον τοῦ Ἀριστοτέλους ἔργον, ἐξ οὗ τηλικαύτη κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἐξεπήγασεν ἡ ἐπιστημονικὴ κίνησις καὶ πλοῦτος πολυτίμων διδαγμάτων μέγας, ἐξυπηρετοῦν τὴν συγκέντρωσιν πρὸς μέγα τμήμα τῆς Ἱστορίας, ὡς οὐδὲν ἄλλο ἀρχαῖον κείμενον, περιελάβομεν τὰ πορίσματα οὐ μικρῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διδακτικῶν μελετῶν ἐν τῷδε τῷ πονήματι, ὅπερ ἀπὸ σήμερον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ θιέσωμεν καὶ αὐτὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Συναδέλφων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουλίου 1915.

Δ. ΓΟΥΔΗΣ

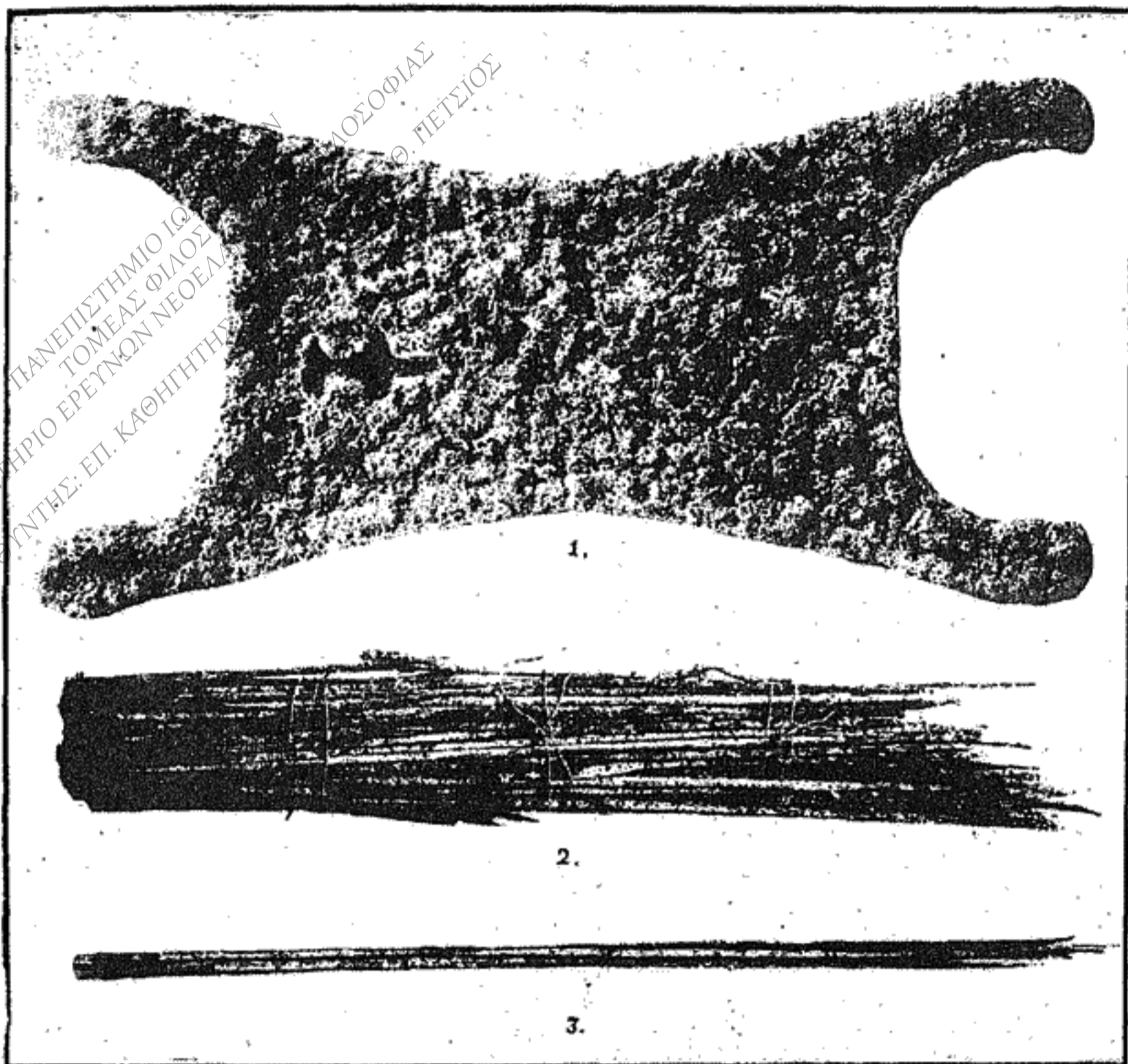
ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Κείμενον	σελ. 1— 32
Γλωσσική προπαρασκευή	» 33 — 55
Πραγματικά	» 56—122
Λογική ἐμβάθυνσις	» 123—131
Ἠθική καὶ κοινωνιολογική ἐμβάθυνσις	» 132—137
Ἀντιπρόλογον	» 138—143
Πίνακες Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'. ἐν τέλει	

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

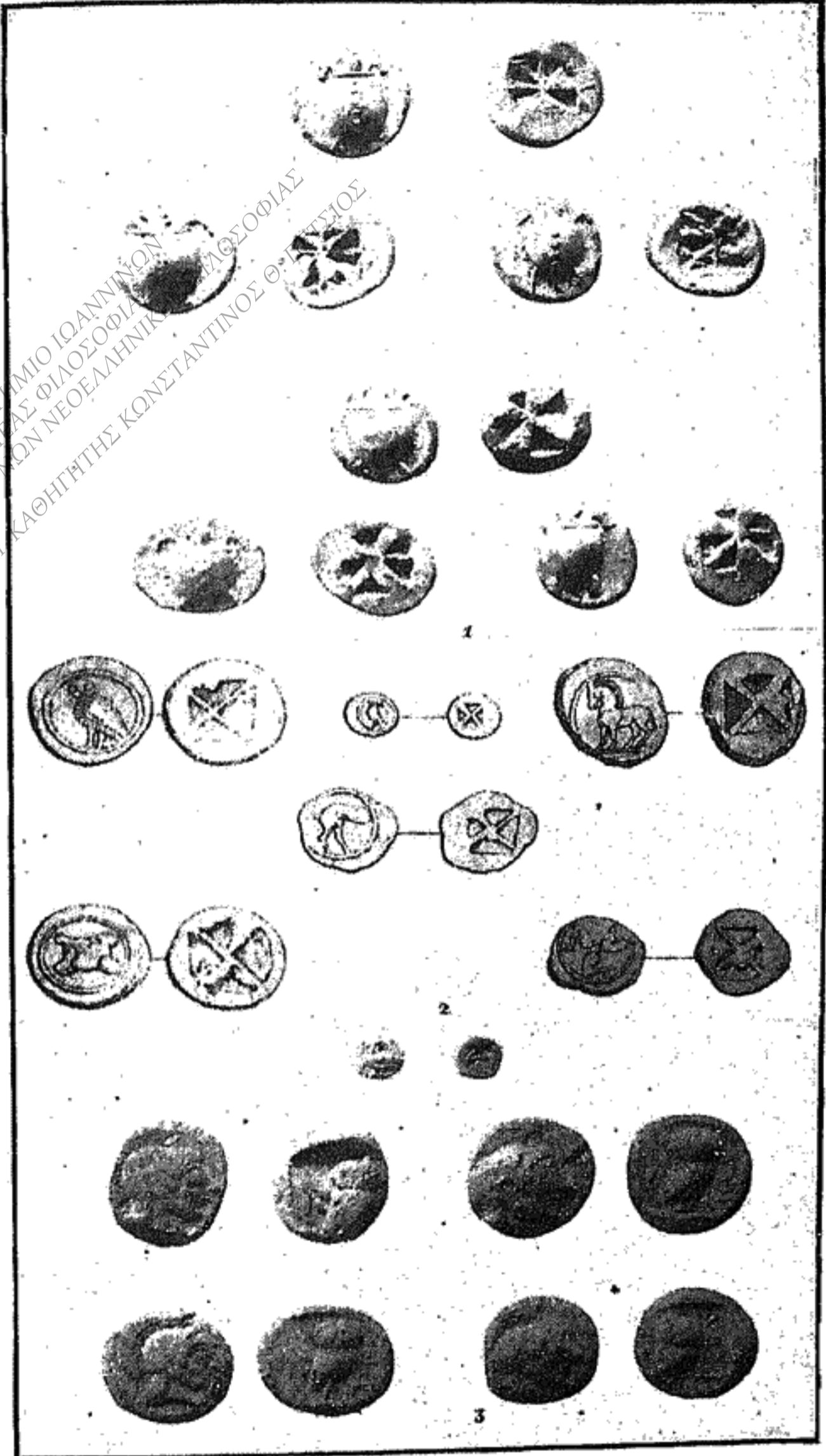
Σελ. 33 στ. 3 ἀριστίνδην· ἡ ἀνάλυσις τῆς σημασίας αὐτοῦ ἄς μετενε-
χθῆ ἐκ σελ. 34 στ. 4 ἐνταῦθα.

Σελ. 39 στ. 13 χαρακτηρ· αἱ ἐντὸς () σημασίαι αὐτοῦ ἄς ἀντιστραφῶσι
τῆς δευτέρας γινομένης πρώτης.

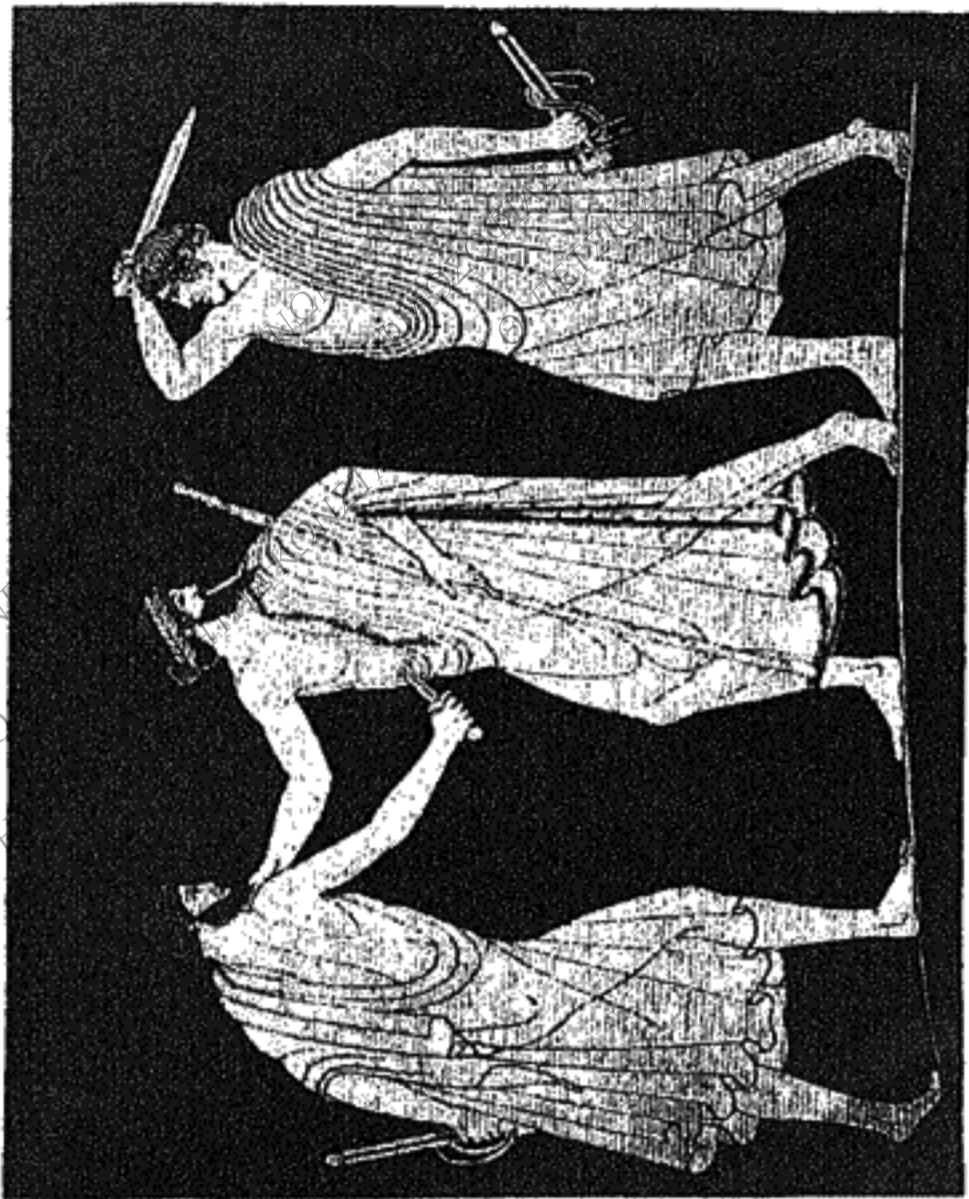
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
Φ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

1.

2.

ΤΙΜΕΣΟΗΛΕΘΡΙΕΥΤΕΚΡΙΣΤΕΘ
ΣΑΝΛΡΟΘΡΕΡΜΕΥ

3.

4

ΠΑΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

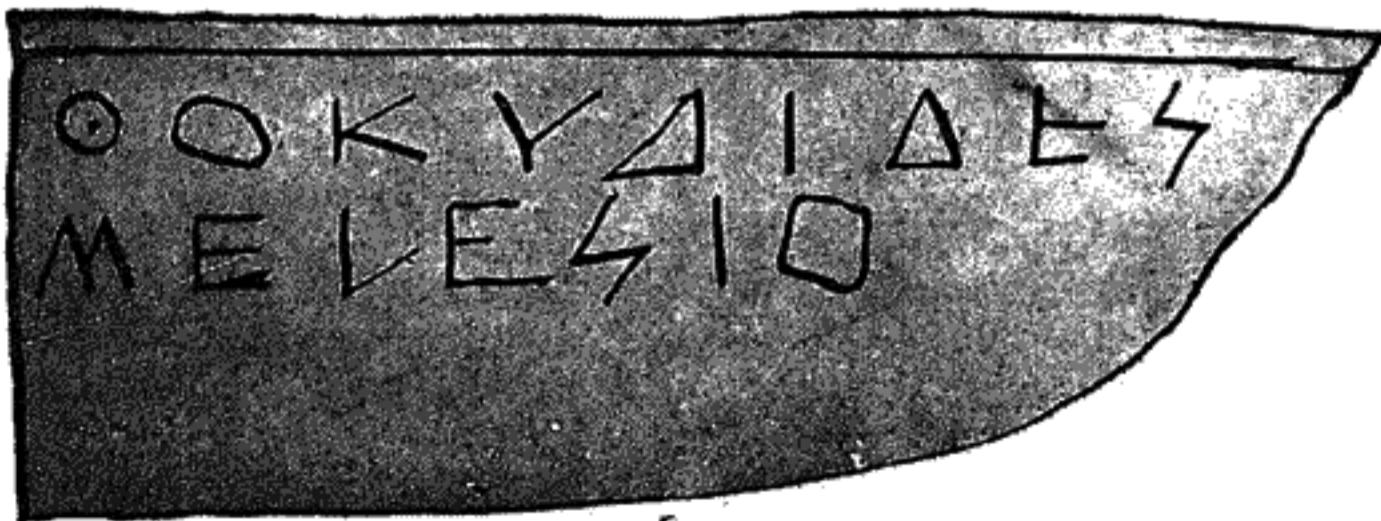
2.

3.

4.

5.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΥΡΟΥΦΙΑΣ

Περίοδος Χ. Κουρ. Β. 543.ε.2

(45)

Ε Ρ Ε Χ Θ Ε Ι Δ Ο Σ
 ΟΙΔΕΙΝΤΟΙ:ΠΟΛΕΜΟΙ:ΑΓΕΘΑΝΟΝΕΝΚΥΠΡΟΙ:ΕΝΑΙΛ
 ΤΟΙ:ΕΝΦΟΙΝΙΚΕΙΕΝΑΛΙΕΥΣΙΝΕΝΑΙΛΙΝΕΙ:ΜΕΛΑΡΟ
 Τ Ο Α Υ Τ Ο Ε Ν Ι Α Υ Τ Ο
 Τ ΤΕΛΟΝ ΦΑΝΥΛΛΟΣ ΑΚΡΥΓΤΟΣ
 Φ ΧΟΣ Χ ΝΙΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΣ

.....
 ΣΤΡΑΤΕΛΟΣ ΕΝΑΙΛΥΓΤΟΙ
 ΗΙΠΠΟΔΑΜΑ †
 ΕΥΘΥΜΑΧΟΣ : ΤΕΛΕΝΙΚΟΣ
 ΕΥΜΕΛΟΣ : ΜΑΝΤΙΣ
 ΑΝΔΡΟΣΘΕΝΕΣ
 ΤΟΧΣΟΤΑΙ:ΦΡΥΝΟΣ
 ΤΑΥΡΟΣ
 ΘΕΟΔΩΡΟΣ
 ΑΛΕΧΣΙΜΑΧΟ.

1.

2.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΠΕΤΡΟΥΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Περίοδος XI και XII.

(46)	Ο	Ε Λ
	· Ι Ο Ι	· Ε Ν Δ
	Ε Σ	Ν Ε Α Ρ Ο Λ
	· Ε Σ	Δ Γ Η Ι Ι Ι Σ Κ Α Φ Σ Α
	Σ Υ Ρ Ι Ο Ι	Δ Γ Η Ι Ι Ι Σ Κ Ι Α Θ
	Α Ι Ο Μ Ε Ν Ι Ο Ι	Δ Δ Γ Ι Κ Ι Ο Ι
	Π Υ Λ Α Ε Σ	Δ Δ Δ Η Η Ι Ο Λ Ο Θ
· Γ Η Ι Ι Ι	Γ Ι Τ Α Ν Α Ι Ο Ι	Δ Δ Δ Η Η Ι Δ Ι Κ Α
Γ Δ Γ Η Ι Ι Ι	Ο Ι Ν Α Ι Ο Ι Ε Χ Σ Ι Κ Α Ρ Ο	Γ Α
Η Η	· Ο Λ Ο Φ Ο Ν Ι Ο Ι	Δ Γ Η Ι Ι Ι
· Ι Γ Δ Δ Δ Γ Η Ι Ι Ι Ι	Φ Ο Κ Α Ι Ε Σ	Η Σ
Η	Η Α Ι Ρ Α Ι Ο Ι	Η Δ Ι Ε Σ Η
Η	Ε . Ε Δ Ι Ο Ι	Η Σ Τ Ε Φ Σ
Η	Μ Υ Ρ Ι Ν Α Π Α Ρ Α Κ Υ Μ Ε ; Η Η	Λ Α Λ Ε Φ Σ
Γ Η	Τ Ε Ι Ι Ο Ι	Η Ν Ε Ο Ρ Ο Λ
Γ Η Η Η Η	Κ Υ Μ Α Ι Ο Ι	Δ Δ Δ Η Η Ι Α Ι Λ Α Ν Τ
Δ Γ Η Ι Ι	· Λ Α Ι Ε Α Ρ Α Ρ Α Μ Υ	Η Μ Α Ρ Ο Ν Ι
Γ Η Η Ι	Π Ρ Ι Α Ρ Ο Σ	Δ Γ Η Ι Ι Ι Σ Α Ν Α Ι Ο
Γ Η Η Ι	Π Α Λ Α Ι Γ Ε Ρ Κ Ο Σ Ι Ο	Η Η Β Ο Τ Τ Ι Α
Γ Η Η Ι	Λ Ε Ν Τ Ι Ν Ι Ο Ι	Η Η Η Γ Ε Ρ Α
Δ Γ Η Ι Ι Ι	Π Ε Ρ Κ Ο Τ Ε	Η Η Λ Ν Λ .
Γ Η Η Ι	Τ Υ Ρ Ο Δ Ι Σ Α	Η Α Φ Υ Τ Α Ι
Δ Γ Η Ι Ι Ι	Δ Α Μ Ν Ι Ο Τ Ε	Ι Τ Α Ι Ι Ι Μ Ε Κ Υ Β Ε Ρ Ν
Δ Γ Η Ι Ι Ι	Δ Ι Δ Υ Μ Ο Τ	Ο Λ Υ Ν Ο Ι Ο Ι
Δ Γ Η Ι Ι Ι	Β Ε Ρ Υ	Η Η Η Σ Κ Α Β Λ Α Ι Ο Ι
Δ Γ Η Ι Ι Ι	Λ Α	Δ Δ Δ Η Α Σ Ε Ρ Ι Τ Α Ι
Δ Γ Η Ι Ι Ι	Γ	Δ Ι Κ Α Ι Α Ε Ρ Ε Τ Ρ Ι
Δ Δ Δ Η Η Η	Ν	Γ Η Τ Ο Ρ Ο Ν Α Ι Ο Ι
		Η Η Η Α Κ Α Ν Ο Ι Ο Ι
		Η Α Ρ Α Ι Β Ι Ο Ι
		Γ Η Σ Κ Ι Ο Ν Α Ι Ο Ι
		Δ Γ Η Ι Ι Ι Θ Ρ Α Μ Β Α Ι Ο Ι
		Δ Γ Η Ι Ι Ι Φ Ε Λ Ε Τ Τ Ο Ι
		Η Η Η Α Ι Ν Ε Α Τ Α Ι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΟΝΤΙΝΑΝΤΩΝΟΥ ΠΕΤΣΙΟΣ